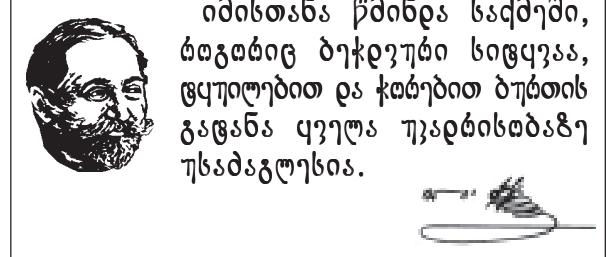

საქართველოს

დაარსებულია
1918 წლის.

ოთხშაბათი, 15 03 2011 წლი.
№110 (6721)

რესპუბლიკა

ელექტრონული ფოსტა: sakresp@mail.ru და sakresp@wanex.ge

ვებ გვერდი: www.open.ge

ფასი 50 თათრი.

სატაცას 3 ჯვრისა ეზინი

რამ ერთხელ
ცხოვლად
სულს
დააჩნდების...

არა მასამინებელი ცალსაძლებელი

ენობრივ
ტერიტორიებისაც
გთხოვთ
9

რატომ
არ აღინიშნება
ნლაულს
ნატორისა? 7

ასივასტაციანია და
უარესები - მხოლოდ
საქართველოს
მოქალაქეები!!!

ოსმალის რაზისი -
ამოიტინებებისთვის
ისჯაზიან უკანონი
უმოქმედი მოქმედების
და დღეს მითებული

3

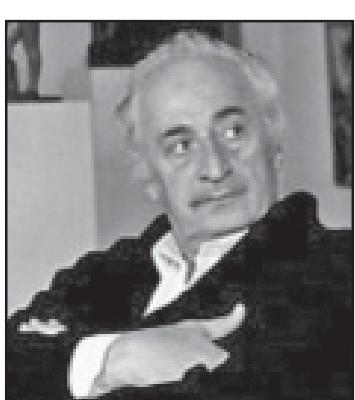
რობერტ სტურაშვილი:
კოლეგიუსი
გათვალისწინებით,
უკანონობის უკანონობის
არ ამბობ ცოდნა!

2

იულია ლატიშია:
თბილის ური
მუნიციპალიტეტი
მიზინების
წარმატებებით
კავკასიის
ერადის აქათ
მხარეს ქალია
გაფიცენის

4

გადავარჩინოთ
გრიგორის ხეობის
უნიკალური
ტურის ქარებისა
ტიპობრძოს
ფართოსა და მიზანის
ეფუძნების განვითარება!

ძართვები
საბჭოს ისტორია
თავისუფლები
ბის ისა თვის
ბრძოლა. მონო-
ბა შეუჩეველი
ჩვენი წინაპრები
მრავალრიცხოვ-
ვან დამყრო-
ბელს ერკინე-
ბოდნენ, რათა არ
დაეკარგათ ენა,
მამული, სარწ-
მუნობრა და ეს
მთა პირნათლად

ბატონი ბას,
ეს წინათება
იმიტომ დამ-
ჭირდა, რომ
შემებსენებინა
თევენოვის -
თევენ დირსე-
ულ ქვეყანაში
ხართ ელჩიად!
ამიტომ ჩემი
სათებელი მოკ-
ლე იქნება და
მაფრი, მაგრამ
ჰემიარიტი.

შესძლეს, დაგვიტოვეს გმირული ისტორია და
თვითმყოფადი უნიკალური კულტურა, რითაც
კაცობრიობის ისტორიაში თავისი წვლილი
შექმნდათ. ამას ჯერ კიდევ ძველი ბერძნები და
რომაელები აღნიშნავდნენ, საქართველოში მა-
ლალი წარმოდგენა პერნდათ, რაც დღეს მითებუ-
ლი ცოცხლობას.

დღევანდელმა დამოუკიდებელმა საქართვე-
ლის მოფლიოს თავისი შესაძლებლობებით
კართული კულტურა ეყრ წარმონაბით გი-
ზებთა გამოს. კართველი კაცის სამონა ყალოდ გან-
ვდილი ხელი ერთს შეცნობის საშუალებად იქცა
(რაც ჩვენი წარმოლისთვის უცხოა); ეს მონაბე იმ
ქვეყანაში, სადაც 400-ზე მეტი ჯიშის ვაზი ხა-
რობდა, სადაც შემოდგომის სიუხვე ცას წვდებო-
და, სადაც ფუტკარი და აბრეშუმი, ჩაი და ციტ-
რუსი უზომო იყო. იყო კარხნები, იყო „ქართუ-
ლი ფოლადი“, იყო სილალე და ბენდინერება. ყვე-
ლაფერი ეს უაზრო, თავსმინებული მოლიტვით
ქართველებმა თავად გაეკრეს, მოსპეს. ქვეყნის
განვითარების გზის მარშნებელი ისარი ტერე-
ობდა ხნი დასაცემთ, ხან ჩრდილოებით და
ზოგჯერ საერთოდ გაუგებარი მიმართულებით.
სწორედ ამ დროს საქართველოს განვითარება-
დი ქვეყნის სტატუსი მიაწებს, მიუხედავად ჩვე-
ნი კვირნომიურად უმძიმესი მდგრადრებისა, ეს
დაუშვებელი შეცდომა იყო. არავინ იფიქრა, არა-
ვის გახსნებია, რომ ჩვენ იმ განსაკუთრებულ ქვე-
ყანათა რიცხვში შევდივართ, რომელსაც საკუთა-
რი ანბანი გააჩნია და რომლის მსგავსი ქვეყნები
მსოფლიოში თითებზე ჩამოსათვლელია. რადგან
ეკონომიკურად გვიტირდა, ერთი დირსების და-
ნინება, შელახვა არარად მიჩნება. სწო-
რებ აქედა დაიცხო ჩვენი ცხოვრების მძიმე დღე-
ება, რაც ქართველთა ცხოვრების არაადეკვა-
ტურმა ყოფა განაპირობა.

დღეს კველასთვის ნათელია, რომ ღირსებანი არ-
თმეულ, ხელგანვითარები, სხვის მიემზე მყოფ ქვეყა-
ნის არ შესწევს ქვეყნის აღმშენებლობის და კე-
თილდღეობის უნარი.

ქართველი ხალხი არ ივიწყებს თქვენი ქვეყნის
- ამერიკის შეერთებული შტატების კეთილგან-
ცყობილ დამოკიდებულებას და დახმარებას ყვე-
ლაზე მძიმე პერიოდში, მაგრამ თუ ამის საზღაუ-
რო გვაიძლებთ, ღირსება დავთმოთ, მაშინ
მაღლი კარგავს იმ ზეციურ ძალას და იძნეს უ-
რალო პრაგმატულ ხასიათს.

მერაბ ბერიძენიშვილი,
მოქადაგება, სახალხო მხატვარი, არაფილის
რესტაურანტისა და სახელმწიფო კულტურული
და სამეცნიერო მუზეუმის მდგრადი მუზეუ-
მის მიზანის შემდეგ შემდეგ სამართლის მიზანის
უნდა არ გაივთ.

თქვენ საქართველო უნდა დატოვოთ!

Digitized by srujanika@gmail.com

Արևածագութեալու կլողացնոտ դա տեղբարստ Բարեւրանուս ցանեց-
նեա, ըլքածա, եանդա նմալունուն եցըճռա. եայմանիցաւը աեւտ
” եցաւոյշ գոնցալունայման “ մեմիցնարեալունագ ան լուսալ դա-
դարշունու ևարշանմատ, ան տցալուտմավցունու մոթիմիցաւ ցըպտո-
ծա. եամիշնեարու անալու տառօնատցուն ցաշցյանա, ըազտոր
Մյամեցուտ Բանամերեան լուսալունու տառյունեալ շման-
նուր ցաղըլանցցա – առ դայնեարչատ ցողըլու տացունցունու նյու-
տու ևայմանա, ևականցալու շրտույթունեան դա ևամբարեալուագ.

၆၁၈

თითოების ედვან წლებადე, მოსამაგრო
ცხოვრისას, გაფადგუნდოვნდა დოკუ-
მადიდებელსას სახარისი ლიტერატურაში და
როგორც ვლადის გიგანტი ეროვნება. და-
და და გეგანა კართულად ნაკლებად
ლაპარაკამბდნო გაგუა მის კარგებად
იცოდება, მაგრა ასეის გაცემი არ ყავა-
და. ჩიმი წარმოდგენა შორეულ სამ-
მაგლოო გვიმოქვანველებოდა, ვინ-
ისტყაოსნი. „საიუსილო გამოცეავაში
ზირის რეარგენდებისგით.

ଅପ୍ରକାଶିତ କଥାମାତ୍ର ଏହା ହେଉଥିଲା
ଯେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ କଥାରେ

თქვენია ერთად, პატივებულო
მკითხველო, მინდა, კიდევ ერთსეს
შევაცვლო თვალი ჩვენ უსაყარღებეს,
უთგილეს დოდაქალაპს – ისეთს, რო-
გორსაც მისი ღირსეული ჰვილები
იგონია. ზოგსაც ჩაეთულ დახასი-
ათებას პირობთავაზით.

କୀଳ, ମୁଖ୍ୟତ୍ୱରେ, ଏହାଙ୍କୁ ମନ୍ଦିର ମଧ୍ୟରେ
ଥିଲେ ତୁବ୍ୟାକୁଣ୍ଡଳାକୁ, ଶାରତୀରେ ହୋଇ
ପଢ଼େଥିଲୁବୁ ବେଳେ ଶକ୍ତିର ସାହିତ୍ୟରକଥା,
କୁଣ୍ଡଳାକୁ ପାଇଁ ମହାବୀରଙ୍ଗନ୍ଧୀ. କ୍ଷେତ୍ର
ଚାଲୁଟିଥିଲୁ, କାନ୍ଦିପାଇନିରକୁଣ୍ଡଳା ମୁଖ୍ୟରେ
ବୈଣିକ ପାତାକୁଣ୍ଡଳାକଥା ପାଇଁ ଅପାତି କାହାର
କାହାର ପାଇଁ.

* * *

ଦ୍ୟାବୀତ ଓଷ୍ଠେଲୁଣିନ୍ ଶୀଠଲୀପିରୁକ୍ତି ଏହି-
ବ୍ୟାଗର୍ଥରୁ କ୍ଷାପିତ, ଉଚ୍ଚମାତ୍ରରେ ଅନୁରଥିତ,
ଜୀବତେଳି, ଲ୍ଲାକରିଲ୍ଲାକି ଆପ୍ଯବ୍ୟାକୁଣ୍ଡି, ଝିନ୍-
ଖିନ୍, ଗ୍ରଜାନ୍ତି, ମହାଲ୍ଲାଙ୍କି ସାହିତ୍ୟରୁଣ୍ଣି
ଘରପାନ୍ଧୀରେଣ୍ଟି ଲ୍ଲାକିଲ୍ଲାକି ଏହା ଶ୍ଵାଗିରି-
ଶବ୍ଦ ବାତମାନିକିତାତି ରମଣରୂପ ପାପିରଥ
ମନ୍ଦିର, ପିବି ତାବଳ ଶୁରାନ୍ତି (୩୦ପ୍ରତ୍ୟେ-
ଲ୍ଲାକି ଦୁଃଖରୀ ମନ୍ଦିରାମାଶକ୍ତି) ମିଳି ସାକ୍ଷୀ-
ଶି ମନ୍ଦିରାମାଶକ୍ତି ସାତିକ୍ଷେତ୍ରରେଣ୍ଟାଇ, ରହି-
ଗଲେ ମହାଲ୍ଲାଙ୍କାର, ସାକରିତପାପିରୁଣ୍ଣି ... ହୁ-
ତମେଣ ଯାବିଗଲି, ବ୍ୟାପାର ତାବଳ ସିଦ୍ଧାଲ୍ଲି-
ଦ୍ୟାକ ପାତ୍ରାନ୍ତିରୁଣ୍ଣି ଏହା, ଏହାପାଇଁ ବ୍ୟାପା-
ର ପ୍ରେକ୍ଷିତ କ୍ଷେତ୍ରାମାର୍ଦ୍ଦା, କ୍ଷାପିତ ଦୁଃଖରୀ
କ୍ଷେତ୍ର ଏହାକି ପରିଶାରରେ ଏହା ବାମାନିକା-
ଦ୍ୟା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟାପାରମ୍ପରା ହୁଅନ୍ତିରେ, ଏହାର

* * *

რქო ერთხმალ ცხოვდლად სულს დააჩნდების...

სახლში, კალანდაძის პირველ ნო-

მარში იმ, როგორც საუკიარ ჩინაში, ისე ვამედლო გენეტიკალა მზრდებელ-ში, სახლში სხვადასხვა ერთნერგის საჭირო ტემპორადა: ურთიობა, ასი-რესურსი, ქართველობი. ას, ჩანგი ერთს ხელშეღოდებირ ნაგილი იყო. ეს ვავეძლო ნიასის სისიარ მოვალეობა უკვე უ-ლიტავი. ყვილას ცხოვრება თითოების სრულად გააფიქრებალი იყო. რასაც ვირვილია, ამ გარკვეულად უსრიალული გაქონდათ – დოკო, ასე აშკა კერძი

အပေါ်အစုစု ပါရများစွာဖြစ်သည့် နှင့် ပါရများ
ကတ်ပေါ်အပဲလျှော့ များများ၊ ရှာဖို့ပေါ် အား အား အား
ပါရများ ပေါ်များ ပါရများ ပါရများ ပါရများ ပါရများ ပါရများ

თომ ჩემთვის ცხადი იყო: ცოდნილი
ფიზიკოსი, მასაბობური ნიშით ნაგ-
დვილად სპონსიდა ჩას – გის გა-
საოცარი, ხალასი იუმრის ჩემდებ
და ნიაღვარივით ამოძინებოდა. არ
არსებობდა თევა, რომელიც ას არ
შეიძლო ღრმად, ჟინარსიანად, ხა-
ლასით, მიზიდვებულად და, ასასო-
ნავი, მხიარულად ესაუბრა. ასეთი,
შინაგანად ახალგაზრდა, ინტელი-
გენტი და ოპტიმისტი კაცი იმ აღა-
რენოვა, შეახვიდებია.

თესავებისგან შედგებოდა. მისაც „სამყარო“ წარმოადგენდა წარსულს, რომელიც გვიპოვთ თავზო თავარს (გვიპარებოს დავაკვლილი). არსამყაროში თავიდის ქალები ცხოვროგდენ – გაეკაც თავადიგს უკვე ვირ მოვსესნი. გვიპია ქველყალიშურად, გვიყოდა ხოლო: „Пойдем к Макаевым (авчылазыпкынан баязданылдь!); „У еристовых (бүркістегиңең именнины!“; „Черкезовых (бүркінчылазыпкынан именины!“; „Черкезовых (бүркінчылазыпкынан совсем никого не осталось кроме Ники“. მაყალილები სულ ახლოს (ცხოვროგდენ – յურის ემორე მხარძე, მფავა მომორიალი. დიდი, ძაღლობას ანის დაყოვილი იყო მრავალ პარანინა, „საცხოვრისად“ – მაგან ვარდაგით გადატიქრულ კუნძულებიდან. აა ვარდაგს მიღავ პირადობას და არა მარტინ ასალგაზრდას (მეურცებული თავადის ქალები: მაყალილები, ცერიტლები... მთელ აა პატარა სამხაროს განვითარება და გართმავდნენ ახალგაზრდა (ჩვენ მაყალების ხელს ცოლ-ქარი – გიორგი ნიშარდა და ივლით (იყი-კო) მაყალილი. თავადის ქალები გვიპარებოდნენ ისინი მამარტულად და გვიყიდა ამთავრებულენ ცხოვრისას. მოგვიანებით აღმოვაჩინე, რომ აა ხელი ქალება მორის იყვნენ ცემ-გილი, ღვაცლებისილი გვიციარები...

ବାଲ୍ମୀକି ଶ୍ରୀମଦ୍

